Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
GERARD HOGAN
föredraget den 14 mars 2019[1]

Mål C-226/18

Krohn & Schröder GmbH
mot
Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland))

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Import- och exportförfaranden – Tullskuld – Rådets förordning (EEG) nr2913/92 – Artikel 212a – Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull – Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull – Undantag”

I. Inledning

1. Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 212a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen,[2] i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad tullkodexen), av artikel 3.1 a–c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina[3] och av artikel 2.1 a–c i rådets genomförandeförordning 1239/2013 (EU) av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina.[4]

2. Begäran om förhandsavgörande har framställts i ett mål mellan Krohn & Schröder GmbH och Hauptzollamt Hamburg-Hafen (huvudtullkontoret i Hamburgs hamn) (nedan kallat huvudtullkontoret) rörande införande av antidumpnings- och utjämningstullar, eftersom varorna inte fick en ny godkänd tullbehandling efter utgången av tidsfristen för förvaring.

3. Detta mål ger domstolen tillfälle att klargöra förhållandet mellan tullkodexen och en genomförandeförordning genom vilken en slutgiltig antidumpningstull och en slutgiltig utjämningstull införs, särskilt när det gäller villkoren för undantag.

1 Originalspråk: engelska.

2 EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

3 EUT L 325, 2013, s. 1.

4 EUT L 325, 2013, s. 66.

II. Tillämpliga bestämmelser

A. Tullkodexen

4. I artikel 4.7 i tullkodexen definieras gemenskapsvaror som varor som ”importerats från länder eller territorier som inte utgör en del av [unionens] tullområde och som övergår till fri omsättning”.

5. I artikel 4.20 i tullkodexen definieras frigörande av varor som ”den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varorna tillgängliga för de ändamål som föreskrivs för det tullförfarande som de har hänförts till”.

6. I artikel 49.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Om varor omfattas av en summarisk deklaration, skall de formaliteter som krävs för att de skall kunna hänföras till en godkänd tullbehandling uppfyllas inom

a) 45 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras sjövägen,

b) 20 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras på annat sätt än sjövägen.”

7. I artikel 53.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Tullmyndigheterna skall utan dröjsmål vidta alla de åtgärder som behövs, inklusive försäljning av varorna, för att reglera fallet med varor för vilka de formaliteter som krävs för att de skall hänföras till en godkänd tullbehandling inte påbörjats inom de i artikel 49 fastställda tidsfristerna.”

8. I artikel 74.2 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att säkerhet skall ställas, skall dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän sådan säkerhet ställts.”

9. I artikel 204.1 a i tullkodexen anges följande:

”En tullskuld vid import uppkommer i andra fall än som avses i artikel 203 genom

a) bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av importtullpliktiga varor eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänförda till.”

10. Slutligen föreskrivs följande i artikel 212a i tullkodexen:

”När det i tullagstiftningen föreskrivs en gynnsam behandling i tullhänseende för varor med anledning av deras beskaffenhet eller deras användning för särskilda ändamål, eller fullständig eller partiell befrielse från import- eller exporttullar med stöd av artiklarna 21, 82, 145 eller 184–187, skall den gynnsamma behandlingen eller befrielsen även tillämpas då en tullskuld har uppkommit i enlighet med artiklarna 202–205, 210 eller 211, om den berörda partens uppträdande inte låter förmoda bedrägligt förfarande eller påtaglig försummelse och om denne kan styrka att de övriga villkoren för tillämpning av den gynnsamma behandlingen eller befrielsen är uppfyllda.”

B. Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93

11. Artikel 866 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [5], föreskriver följande:

”Om en tullskuld vid import har uppstått enligt artikel 202, 203, 204 eller 205 i kodexen och importtullarna har betalats skall dessa varor, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som fastställts om förbud eller restriktioner som kan tillämpas på varorna i fråga, anses som gemenskapsvaror och behöver inte deklareras för övergång till fri omsättning.”

C. Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013

12. I artikel 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 föreskrivs följande:

”Om inte annat anges, skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.”

13. I artikel 3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 föreskrivs följande:

”Import som deklareras för övergång till fri omsättning för produkter som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 8541 40 90 (Taricnummer 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39) och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till [kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder (EUT L 325, 2013, s. 214)] ska undantas från den antidumpningstull som införs genom artikel 1, förutsatt att

a) ett företag på förteckningen i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU har tillverkat, avsänt och direkt fakturerat ovannämnda produkter eller via ett närstående företag som också förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU antingen till närstående företag i unionen som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen eller till första oberoende kund som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen, och

b) importen åtföljs av en åtagandefaktura som är en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilaga III till denna förordning, och

c) importen åtföljs av ett exportåtagandeintyg enligt bilaga IV till denna förordning, och

d) de varor som deklarerats och uppvisas för tullmyndigheterna exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

2. En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning

a) närhelst det konstateras att sådan import som avses i punkt 1 inte uppfyller ett eller flera av villkoren i den punkten

…”

5 EGT L 253, 1993, s. 1 (svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

D. Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013

14. I artikel 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 föreskrivs följande:

”Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.”

15. I artikel 2 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 föreskrivs följande:

”Import som deklareras för övergång till fri omsättning för produkter som för närvarande omfattas av KN-nummer ex 8541 40 90 (Taricnummer 8541409021, 8541409029, 8541409031 och 8541409039) och som faktureras av företag från vilka åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU ska undantas från den antisubventionstull som införs genom artikel 1, förutsatt att

a) ett företag på förteckningen i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU har tillverkat, avsänt och direkt fakturerat ovannämnda produkter eller via ett närstående företag som också förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU antingen till närstående företag i unionen som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen eller till första oberoende kund som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen, och

b) importen åtföljs av en åtagandefaktura som är en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilaga 2 till denna förordning,

c) importen åtföljs av ett exportåtagandeintyg enligt bilaga 3 till den här förordningen, och

d) de varor som deklarerats och uppvisas för tullmyndigheterna exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

2. En tullskuld ska uppstå vid tidpunkten för godkännande av deklarationen för övergång till fri omsättning

a) närhelst det konstateras att sådan import som avses i punkt 1 inte uppfyller ett eller flera av villkoren i den punkten

…”

III. Omständigheterna i det nationella målet

16. Klaganden, Krohn & Schröder GmbH (nedan kallat Krohn & Schröder), har ett företag med lager och godshantering i Hamburgs hamn. Den 21 augusti 2014 tog klaganden emot två leveranser av solcellsmoduler (nedan kallade varan) i sitt lager och deklarerade att de skulle förvaras tillfälligt.

17. Varan hade tillverkats av och avsänts från Wuxi Suntech Power Co., Ltd (nedan kallat Wuxi), ett företag som är förtecknat i bilagan till kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU. Varan var avsedd för SF Suntech Deutschland GmbH, som är närstående med Wuxi.

18. Eftersom varan transporterades på annat sätt än med båt skulle klaganden inom 20 dagar från den dag då den summariska deklarationen ingavs, närmare bestämt före den 10 september 2014, ha fullgjort de formaliteter som krävs för att varan ska hänföras till en godkänd tullbehandling eller användning.

19. Huvudtullkontoret underrättade Krohn & Schröder genom skrivelse av den 11 september 2014 om att varan inte hade hänförts till ny godkänd tullbehandling före slutet av förvaringsfristen, det vill säga den 10 september 2014, och uppmanade företaget att inkomma med de nödvändiga importdokumenten. Huvudtullkontoret påpekade att företaget inte fick förfoga över varan fram till dess att ett annat beslut hade fattats.

20. Genom en skrivelse daterad den 26 september 2014 gav Krohn & Schröder in vissa handlingar av vilka det framgick att varan tillverkats av Wuxi och levererats till SF Suntech Deutschland GmbH, som är ett av dess dotterbolag i Tyskland. Bland handlingarna fanns en åtagandefaktura från Wuxi till SF Suntech Deutschland GmbH som innehöll en hänvisning till kommissionens beslut 2013/423/EU av den 2 augusti 2013 om godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina[6] och ett exportåtagandeintyg från den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (CCCME) Detta exportåtagandeintyg innehöll en liknande försäkran som åtagandefakturan, men med hänvisning till genomförandebeslut 2013/707/EU.

21. I sitt beslut av den 24 november 2014 fastställde huvudtullkontoret bland annat antidumpnings- och utjämningstullar på import enligt artikel 204.1 a i tullkodexen, då en tullskuld hade uppkommit eftersom varan inte fick någon ny godkänd tullbehandling efter utgången av den tidsfrist för förvaring som anges i artikel 49 i tullkodexen.

22. Den 28 november 2014 överklagade Krohn & Schröder ovanstående beslut och gjorde bland annat gällande att även om en tullskuld vid import hade uppkommit till följd av ett åsidosättande av en tillfällig förvaringsskyldighet skulle befrielse från de antidumpnings- och utjämningstullar som anges i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning 1239/2013 tillämpas enligt artikel 212a i tullkodexen.

23. Den 4 maj 2015 sänkte huvudtullkontoret den antidumpnings- och utjämningstullsats som var tillämplig på solcellsmoduler tillverkade av Wuxi så som föreskrivs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013. Det nekade däremot undantag för dessa rättigheter med motiveringen att villkoren för att dra nytta av dem inte var uppfyllda eftersom den åtagandefaktura som Krohn & Schröder uppvisade innehöll en hänvisning till kommissionens beslut 2013/423/EU och inte till kommissionens genomförandebeslut 2013/707, som nämndes i exportåtagandeintyget.

24. Den 19 maj 2015 gav Krohn & Schröder in en rättad åtagandefaktura med hänvisning till kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU. När Krohn & Schröder ställde den begärda säkerheten beviljade huvudtullkontoret frigörande av varan, och den levererades till SF Suntech Deutschland GmbH.

25. Den 7 juli 2015 avslog huvudtullkontoret överklagandet. Det förklarade att de befrielser som föreskrivs i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 inte kunde beviljas om varan inte hade övergått till fri omsättning. Fakturan som hade uppvisats uppfyllde dessutom inte de formella krav som anges i dessa förordningar.

26. Krohn & Schröder väckte då talan vid den hänskjutande domstolen och hävdade att befrielsen från antidumpnings- och utjämningstullar utgör gynnsam behandling i tullhänseende eller åtminstone befrielse från import- eller exporttullar enligt artikel 212a i tullkodexen. Krohn & Schröder har också gjort gällande att den första fakturan som företeddes uppfyllde de villkor som anges i genomförandeförordningarna. Dessutom uppfyllde den rättade åtagandefakturan som gavs in den

6 EUT L 209, 2013, s. 26.

19 maj 2015 de formella kraven. Krohn & Schröder har påpekat att övergång till fri omsättning inte ingår i tillämpningsområdet för artikel 212a i tullkodexen, och att företaget därför inte kunde vara skyldigt att förete en åtagandefaktura vid den tidpunkten. Huvudtullkontoret har tillbakavisat denna tolkning av den tillämpliga lagstiftningen.

IV. Begäran om förhandsavgörande och förfarandet i vid EU-domstolen

27. Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland) var osäker på förhållandet mellan tullkodexen och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013. Den beslutade därför att vilandeförklara målet och hänskjuta följande frågor till domstolen för förhandsavgörande:

”1) Omfattar artikel 212a i tullkodexen befrielse från antidumpnings- och utjämningstull enligt artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 respektive artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013?

2) För det fall fråga 1 besvaras jakande: Är villkoret i artikel 3.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 uppfyllt vid tillämpningen av artikel 212a i tullkodexen på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, om företaget, som är närstående med företaget vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU och som tillverkat, avsänt och fakturerat den aktuella varan, inte agerade som importör av den aktuella varan och inte heller ansvarade för varans övergång till fri omsättning, men hade en sådan avsikt och faktiskt tog emot leveransen av den aktuella varan?

3) För det fall fråga 2 besvaras jakande: När artikel 212a i tullkodexen tillämpas på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, får en åtagandefaktura och ett exportåtagandeintyg, i den mening som avses i artikel 3.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, då också lämnas in inom en tidsfrist som fastställts av tullmyndigheterna i enlighet med artikel 53.1 i tullkodexen?

4) För det fall fråga 3 besvaras jakande: Uppfyller en åtagandefaktura enligt artikel 3.1 b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, som anger beslut 2013/423/EU i stället för genomförandebeslut 2013/707/EU, under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen och mot bakgrund av allmänna rättsprinciper, villkoren som ställs upp i bilaga III punkt 9 till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och i bilaga 2 punkt 9 till rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013?

5) För det fall fråga 4 besvaras nekande: När artikel 212a i tullkodexen tillämpas på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, kan en åtagandefaktura, i den mening som avses i artikel 3.1 b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 b i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, då fortfarande lämnas in inom ramen för ett överklagande av den fastställda tullskulden?”

28. Krohn & Schröder och Europeiska kommissionen har inkommit med skriftliga yttranden. Båda parterna yttrade sig också muntligen vid förhandlingen den 31 januari 2019.

V. Bedömning

29. I enlighet med domstolens begäran kommer jag att begränsa förslaget till avgörande till de tre första frågorna som är föremål för begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg).

A. Fråga 1

30. Med fråga 1 vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida artikel 212a i tullkodexen omfattar befrielse från antidumpnings- och utjämningstull enligt artikel 3.1 i genomförandeförordning nr 1238/2013 eller artikel 2.1 i genomförandeförordning nr 1239/2013.

31. Ett delsvar på fråga 1 går att finna både i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013. I artikel 1.3 i dessa förordningar förskrivs det faktiskt att ”[o]m inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas”. Eftersom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 inte utesluter artikel 212a från sitt tillämpningsområde *kan* den därför tillämpas.

32. För att kunna tillämpas måste emellertid den befrielse från antidumpnings- och utjämningstullar som tillåts i genomförandeförordningarna anses utgöra ”gynnsam behandling i tullhänseende för varor med anledning av deras beskaffenhet eller deras användning för särskilda ändamål, eller fullständig eller partiell befrielse från import- eller exporttullar med stöd av artiklarna 21, 82, 145 eller 184–187” [7] i tullkodexen.

33. I detta avseende anser jag att befrielse från antidumpnings- och utjämningstullarna i princip omfattas av begreppet ”gynnsam behandling i tullhänseende”, även om den inte är berättigad med hänsyn till sin beskaffenhet eller användning för särskilda ändamål. En sådan tolkning är förenlig med syftet med artikel 212a i tullkodexen och syftet med antidumpnings- och utjämningstullarna. Jag kommer fram till denna slutsats av följande skäl.

34. För det första, vilket understryks i skäl 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, [8] genom vilken den ursprungliga lydelsen av artikel 212a i tullkodexen infördes, är det irrelevant under vilka omständigheter skulden uppkommer när unionsrätten föreskriver befrielse från import- eller exporttullar. Där anges följande: ”Om gemenskapslagstiftningen föreskriver befrielse från import- eller exporttullar bör denna befrielse kunna tillämpas i samtliga fall, utan hänsyn till de omständigheter som råder då skulden uppstår. Om i en sådan situation reglerna för tullförfarandet inte har uppfyllts, kan tillämpning av den vanliga tullen inte anses vara en lämplig sanktion.” [9] För det andra, vilket kommissionen har erinrat om, är syftet med antidumpnings- och utjämningstullarna att undvika skada för europeisk industri och inte att bestraffa överträdelser av tullbestämmelserna.

35. Å andra sidan är detta också förenligt med ordalydelsen i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 eller artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, där uttrycket ”ska *undantas*” används medan artikel 212a i tullkodexen avser ”*befrielse*”.

7 Artikel 212a i tullkodexen.

8 EGT L 17, 1997, s. 1.

9 Skäl 12 i förordning (EG) nr 82/97.

36. Det bör slutligen också påpekas att den hänskjutande domstolen i målet Isaac International [10] hade förutsatt att en befrielse från en tullskuld måste betraktas som ”en gynnsam behandling i tullhänseende” i den mening som avses i artikel 212a i tullkodexen, vilket EU-domstolen erinrade om i domen i det målet. [11] EU-domstolen ifrågasatte inte detta. Den besvarade tvärtom den tolkningsfråga som avsåg uppfyllelse av ”de övriga villkoren för tillämpning” i den mening som avses i artikel 212a i tullkodexen.

37. Mot bakgrund av ovanstående överväganden är det uppenbart att artikel 212a i tullkodexen omfattar befrielse från antidumpnings- och utjämningstull enligt artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 eller artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, på villkoret att de villkor som anges i dessa förordningar också är uppfyllda.

B. Fråga 2

38. Med fråga 2 vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida villkoret i artikel 3.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 är uppfyllt vid tillämpningen av artikel 212a i tullkodexen på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, om företaget, som är närstående med företaget vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU och som tillverkat, avsänt och fakturerat den aktuella varan, varken agerade som importör av den aktuella varan eller ansvarade för varans övergång till fri omsättning, men hade en sådan avsikt och faktiskt tog emot leveransen av den aktuella varan.

39. Det bör inledningsvis erinras om att Krohn & Schröder är ”berörd part” i den mening som avses i artikel 212a i tullkodexen. Domstolen har nämligen slagit fast att detta begrepp ”med hänsyn till bestämmelsens lydelse, [ska] förstås på så sätt att det avser varje fysisk eller juridisk person som ska anses vara tullskyldig för en tullskuld enligt någon av artiklarna 202–205 i nämnda kodex” [12], vilket är fallet med Krohn & Schröder i förevarande mål.

40. Jag anser emellertid inte att domstolen kan besvara fråga 2 jakande.

41. När domstolen tidigare ombads tolka en bestämmelse som liknar artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 slog den nämligen fast att ”befrielse från antidumpningstullar endast kan beviljas på vissa villkor, i vissa särskilt föreskrivna fall, och sålunda utgör ett undantag från det normala förfarandet för antidumpningstullar. *Bestämmelserna om sådan befrielse ska därför tolkas restriktivt*”. [13]

42. Enligt första meningen i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och i artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 är förhandsvillkoret för tillämpning av undantag från antidumpnings- eller utjämningstullen att varan i fråga har deklarerats för övergång till fri omsättning. I förevarande mål är det uppenbart att detta förhandsvillkor inte har uppfyllts, eftersom den omtvistade tullskulden beror på att de formaliteter som är nödvändiga för att hänföra till en godkänd tullbehandling – till exempel frisläppande för fri omsättning – inte har fullgjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 49.1 i tullkodexen.

10 Dom av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458).

11 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 40).

12 Dom av den 25 januari 2017, Ultra-Brag (C-679/15, EU:C:2017:40, punkt 38).

13 Dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 24, min kursivering). Samma tolkningsregel gäller för artikel 212a i själva tullkodexen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 42).

43. Även om man skulle kunna anta att artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 eventuellt var tillämpliga enligt artikel 212a i tullkodexen utan att förhandsvillkoret uppfyllts enbart med anledning av att tullskulden uppkommit enligt artikel 204 i tullkodexen, måste under dessa omständigheter de andra villkoren som anges i artikel 3.1 a–d i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 a–d i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 också vara uppfyllda.

44. Det första av dessa förhandsvillkor är att ett företag på förteckningen i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU har tillverkat, avsänt och direkt fakturerat ovannämnda produkter antingen till närstående företag i unionen som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen eller till första oberoende kund som fungerar som importör och klarerar varorna för fri omsättning i unionen. För att uttrycka det enkelt måste mottagaren agera i egenskap av importör *och* klarera varorna för fri omsättning.

45. I förevarande mål är det företag som tog emot varan inte importören, och det klarerade den inte för fri omsättning. Även om det kan antas att Krohn & Schröder tog emot varan för importörens räkning – vilket Krohn & Schröder uppgav vid den muntliga förhandlingen den 31 januari 2019 – kvarstår skyldigheten att klarera varan för fri omsättning.

46. Varan har dels inte deklarerats för övergång till fri omsättning, dels har den tydligen inte heller klarerats för fri omsättning.[14] Om varorna i fråga anses som ”gemenskapsvaror” och levereras, är så bara fallet om artikel 866 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 tillämpas.

47. För att man ska kunna dra fördel av denna bestämmelse måste i princip tullskulden på berörd import dessutom ha uppkommit enligt artikel 204 i tullkodexen, *och importtullarna måste betalas*. I det nu aktuella fallet har emellertid i själva verket inga sådana importtullar betalats. Om varan har levererats till den avsedda mottagaren beror detta endast på att den begärda säkerheten har ställts. När parterna vid den muntliga förhandlingen den 31 januari 2019 tillfrågades om detta av domstolen var de överens om att ställande av säkerhet inte kan anses motsvara betalning av importtullar.

48. Sammanfattningsvis är i det nu aktuella fallet varken förhandsvillkoret eller det första villkoret enligt artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 uppfyllda. Importen har nämligen inte deklarerats för övergång till fri omsättning, det företag som tagit emot varan är inte importören och varan har inte formellt övergått till fri omsättning.

49. Den befrielse som föreskrivs i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 skulle med andra ord gälla bara om en rad andra förordningar gällde och genom att ett antal rättsliga fiktioner tillämpades – som att Krohn & Schröder till exempel ansågs vara importören och betalningen av säkerhet behandlades som om den var en importtull som skulle betalas enligt artikel 866 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93.

50. Om lagstiftningen tillämpades på detta sätt skulle det i praktiken leda till att artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 missuppfattades, och det skulle strida mot den tolkningsregel som jag har erinrat om ovan och enligt vilken en bestämmelse om befrielse från antidumpningstull ska tolkas restriktivt.[15]

14 Enligt kommissionens förklaring vid den muntliga förhandlingen den 31 januari 2019 kommer varan att klareras för fri omsättning retroaktivt vid slutet av rättstvisten när importtullarna i fråga har betalats.

15 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 24).

51. Det bör vidare påpekas att sådana villkor som de som anges i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 föreskrivs ”för att kommissionen och tullmyndigheterna effektivt ska kunna övervaka att företagen fullgör sina åtaganden vid ansökan om övergång till fri omsättning hos den berörda tullmyndigheten. Om dessa villkor inte uppfylls ska sålunda en antidumpningstull uppkomma när en deklaration för övergång till fri omsättning godtas.” [16]

52. Såsom domstolen tidigare påpekat i domen i målet Isaac International [17] har ett villkor som gör det möjligt för tullmyndigheterna att vid tidpunkten för handlandet kontrollera att alla krav som rör befrielsen från antidumpningstullen en särskild betydelse. [18] Tillämpningen av artikel 212a i tullkodexen kan inte leda till en sådan befrielse från antidumpningstull även i ett sådant fall där dessa villkor inte är uppfyllda. [19]

53. I ett sådant sammanhang som förevarande mål anser jag att de villkor som föreskrivs i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 är av särskild betydelse. Underlåtenhet att säkerställa att dessa villkor var uppfyllda understryker också slutsatsen att undantaget från antidumpningstull helt enkelt inte gäller.

54. Såsom kommissionen förklarade i sitt skriftliga yttrande [20] kan det inte uteslutas att en tredje parts medverkan i förfarandet – såsom Krohn & Schröder i det nu aktuella fallet – och förvärvet av status som ”gemenskapsvaror” efter en annan åtgärd än frisläppande ”för fri omsättning” – som till exempel enligt artikel 866 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 – äventyrar möjligheterna att kontrollera efterlevnaden av andra villkor i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 och att unionens ekonomiska intressen följaktligen kan sättas på spel.

55. Mot bakgrund av ovanstående överväganden drar jag slutsatsen att villkoret i artikel 3.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 inte är uppfyllt vid tillämpning av artikel 212a i tullkodexen på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, om företaget, som är närstående med företaget vars namn förtecknas i bilagan till genomförandebeslut 2013/707/EU och som tillverkat, avsänt och fakturerat den aktuella varan, varken agerade som importör av den aktuella varan eller ansvarade för varans övergång till fri omsättning, även om företaget hade en sådan avsikt och faktiskt tog emot leveransen av den aktuella varan.

C. Fråga 3

56. Den hänskjutande domstolens tredje fråga ställs endast för den händelse fråga 2 besvaras jakande. Eftersom så inte är fallet borde det enligt min uppfattning inte vara nödvändigt att besvara den frågan. För fullständighetens skull ämnar jag emellertid ändå pröva den.

16 Dom av den 17 september 2014, Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227, punkt 29). Även om förordning nr 1238/2013 och förordning nr 1239 inte innehåller samma skäl som de som domstolen grundade sin tolkning på i domen i målet Baltic Agro är de villkor som krävs för att beviljas befrielse likartade.

17 Dom av den 29 juli 2010 (C-371/09, EU:C:2010:458).

18 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 43).

19 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 juli 2010, Isaac International (C-371/09, EU:C:2010:458, punkt 44).

20 Se, för ett liknande resonemang, punkterna 45 och 49 i kommissionens skriftliga yttrande.

57. Med fråga 3 vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida, när artikel 212a i tullkodexen tillämpas på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, en åtagandefaktura och ett exportåtagandeintyg, i den mening som avses i artikel 3.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, då också får ges in inom en tidsfrist som fastställts av tullmyndigheterna i enlighet med artikel 53.1 i tullkodexen.

58. Såsom jag påpekat i punkt 41 ovan i detta förslag till avgörande ska de bestämmelser i vilka undantag från antidumpningstullar föreskrivs tolkas restriktivt.

59. Såsom nämnts av den hänskjutande domstolen slog EU-domstolen emellertid i domen i målet Tigers fast att det följer av artikel 78 i tullkodexen att det är tillåtet att inkomma med nya uppgifter som kan beaktas av tullmyndigheterna efter det att tulldeklarationen har getts in. [21]

60. Jag anser att denna lösning också kan tillämpas analogt i mål som omfattas av artikel 53 i tullkodexen. Skälen för mitt ställningstagande är följande.

61. För det första framgår det av ordalydelsen i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och i artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 att import som deklareras för övergång till fri omsättning *måste åtföljas* av en åtagandefaktura och ett exportåtagandeintyg för att undantas från antidumpnings- och utjämningstullar som föreskrivs i dessa förordningar. Det framgår emellertid inte av denna ordalydelse vid vilken tidpunkt en sådan faktura ska uppvisas.

62. Om det av denna ordalydelse framgår att ”rätt” tidpunkt är när tulldeklarationen lämnas, måste jag faktiskt påpeka att det, vilket domstolen och generaladvokaten också betonade i målet Tigers [22] beträffande rådets genomförandeförordning (EU) nr 412/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av bords- och köksartiklar av keramiskt material med ursprung i Folkrepubliken Kina [23], inte i någon annan bestämmelse i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 eller i rådets genomförandeförordning (EG) nr 1239/2013, till skillnad från andra antidumpningsförordningar, fastställs vid vilken tidpunkt fakturan och exportåtagandeintyget ska visas upp för tullmyndigheterna. [24]

63. Även om en liknande regel anges i artikel 62 i tullkodexen, enligt vilken ”tulldeklarationen *skall åtföljas* av alla dokument som krävs för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade”, slog domstolen dessutom fast att det i bestämmelsen inte anges vilka konsekvenserna blir om dokument som åtföljer deklarationen är ogiltiga. [25]

64. För det andra har tidpunkten för tulldeklarationen bara betydelse för den hypotes som avses i artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och i artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, det vill säga när tullskulden uppkommer efter deklarationen för övergång till fri omsättning.

21 Dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 31).

22 Se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 25), och förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 60).

23 EUT L 131, 2013, s. 1.

24 I den förordning som generaladvokaten Mengozzi citerade i sitt förslag till avgörande i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474), föreskrivs det i den relevanta bestämmelsen att ”[*n*]*är deklarationen för övergång till fri omsättning uppvisas* skall som förutsättning för tullbefrielse gälla att ett giltigt tillverkningsintyg, som upprättats av ett av de företag som anges i punkt 4, uppvisas i original för medlemsstaternas behöriga tullmyndigheter” (min kursivering) (artikel 2.2 i rådets förordning (EG) nr 2320/97 av den 17 november 1997 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa sömlösa rör av järn eller olegerat stål med ursprung i Ungern, Polen, Ryssland, Tjeckiska republiken, Rumänien och Slovakiska republiken, om upphävande av förordning (EEG) nr 1189/93 och om avslutande av förfarandet vad gäller sådan import med ursprung i Republiken Kroatien, EGT L 322, 1997, s. 1).

25 Dom av den 12 oktober 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754, punkt 28).

65. Det är inte fallet här. Om domstolen godtar att artikel 212a i tullkodexen är tillämplig om en tullskuld uppkommer enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, bör det erkännas att den tidpunkt då åtagandefakturan och exportåtagandeintyget måste ges in inte kan vara tidpunkten för deklarationen. Såsom jag har påpekat ovan hände inte detta i det aktuella fallet.

66. Eftersom artikel 53.1 i tullkodexen tillåter – och till och med kräver – att tullmyndigheterna ska vidta ”*alla de åtgärder* som behövs, inklusive försäljning av varorna, för att reglera fallet med varor för vilka de formaliteter som krävs för att de skall hänföras till en godkänd tullbehandling inte påbörjats inom de i artikel 49 fastställda tidsfristerna”,[26] bör det därför vara tillåtet att uppvisa åtagandefakturan och exportåtagandeintyget i samband med det förfarandet inom den tidsfrist som fastställts av tullmyndigheterna eller senast före frigörandet av varorna för att undvika risken för kringgående.

67. Denna systematik överensstämmer med syftet med de antidumpnings- och utjämningstullar som, vilket jag tidigare påpekat i punkt 34 i detta förslag till avgörande, är att undvika skada för europeisk industri och inte att bestraffa överträdelser av tullbestämmelserna. Denna systematik ligger, mer allmänt, också i linje med syftet med tullkodexen, som enligt dess skäl 5 i synnerhet är att säkerställa en korrekt tillämpning av de tullar som föreskrivs.[27]

68. Mot bakgrund av ovanstående överväganden tycks det mig som om det, när artikel 212a i tullkodexen tillämpas på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, är tillåtet att uppvisa åtagandefakturan och exportåtagandeintyget, i den mening som avses i artikel 3.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 b och c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013, inom den tidsfrist som fastställts av tullmyndigheterna eller senast före frisläppandet av varan.

VI. Förslag till avgörande

69. Jag föreslår följaktligen att domstolen besvarar de båda första tolkningsfrågorna från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg, Tyskland) på följande sätt:

1) Artikel 212a i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen omfattar befrielse från antidumpnings- och utjämningstull enligt artikel 3.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina och artikel 2.1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 av den 2 december 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under förutsättning att dessa villkor som uppställs i dessa förordningar är uppfyllda.

2) Villkoret i artikel 3.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och artikel 2.1 a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 är inte uppfyllt vid tillämpning av artikel 212a i tullkodexen på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits, om företaget, som är närstående med företaget vars namn förtecknas i bilagan till kommissionens genomförandebeslut 2013/707/EU av den 4 december 2013 som bekräftar godtagande av ett

26 Min kursivering.

27 Se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Mengozzi i målet Tigers (C-156/16, EU:C:2017:474, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder, och som tillverkat, avsänt och fakturerat den aktuella varan, varken agerade som importör av den aktuella varan eller ansvarade för varans övergång till fri omsättning, även om företaget hade en sådan avsikt och faktiskt tog emot leveransen av den aktuella varan.

70. Om domstolen inte delar min uppfattning om fråga 2 föreslår jag att domstolen besvarar den tredje tolkningsfrågan från Finanzgericht Hamburg (Skattedomstolen i Hamburg) på följande sätt:

3) När artikel 212a i tullkodexen tillämpas på en tullskuld som har uppkommit enligt artikel 204.1 i tullkodexen till följd av att tidsfristen som avses i artikel 49.1 i tullkodexen har överskridits är det tillåtet att uppvisa åtagandefakturan och exportåtagandeintyget, i den mening som avses i artikel 3.1 b och c i genomförandeförordning nr 1238/2013 och artikel 2.1 b och c i genomförandeförordning nr 1239/2013, inom den tidsfrist som fastställts av tullmyndigheterna eller senast före frisläppandet av varan.